

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ”ทัศนคติและพฤติกรรมด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)” เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อทราบถึงมุมมองความคิดทางด้านทัศนคติเรื่องเพศของวัยรุ่นที่มีต่อโปรแกรมแคมฟรอก โดยแสดงทัศนคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศผ่านกล้องของผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) วิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog) ซึ่งจะใช้การการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) โดยใช้กลุ่มที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ คือ กลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกันและตรงตามคุณสมบัติที่กล่าวไว้ในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากกลุ่มผู้ร่วมสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่สนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ห้อง 18 + ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจะต้องมีอายุ 18 ปี ถึง 25 ปี โดยให้เป็นกลุ่มนักศึกษาและกลุ่มเริ่มต้นเข้าสู่วัยทำงาน และมีสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นประจำ ระยะเวลาในการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากกว่า 3 เดือนขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์จากเกิดจากความสนใจของผู้วิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

ส่วนที่ 2 ทัศนคติด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ภาษาที่นำมาเสนอในบทนี้ ถอดเทปสนทนาจากการสัมภาษณ์ผู้สนทนาซึ่งเป็นภาษาพูดคุยแบบกันเอง อาจมีคำไม่สุภาพ ผู้วิจัยนำมาเสนอโดยไม่ปรับหรือตัดทอนภาษาเพื่อต้องการเสนอให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่สะท้อนทัศนคติอันเป็นผลมาจากการใช้โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของผู้ใช้ด้วย

ส่วนที่ 1 : พฤติกรรมการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของวัยรุ่น

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 13 คน
โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จำนวนผู้ร่วมเข้าสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 13 คน

เพศ	ชาย 7 คน	หญิง 4 คน	รักร่วมเพศ 2 คน		
อายุ	25 ปี 7 คน	24 ปี 2 คน	20 ปี 2 คน	19 ปี 2 คน	18 ปี 1 คน
การศึกษา	ปริญญาตรี 7 คน	ปวช. 2 คน	ปวช. 2 คน	ม.6 2 คน	
ภูมิดำเนาเดิม	ภาคกลาง 9 คน	ภาคตะวันออก 1 คน	ภาคอีสาน 3 คน		
อาชีพ	รับราชการ 2 คน	พนักงานเทศบาล 1 คน	ก๊ัก 1 คน	รับจ้างทั่วไป 2 คน	พนักงานบริษัท 5 คน
รายได้	6,000 บาทขึ้นไป 1 คน	10,000 - 15,000 จำนวน 8 คน	รายได้ไม่แน่นอน 2 คน	ว่างงาน 2 คน	ว่างงาน 2 คน
สถานภาพ	โสด 13 คน				
ช่วงการสนทนา	2 ชั่วโมงขึ้นไปจำนวน 13 คน				
ระยะเวลาในการสนทนา	4 ปี จำนวน 6 คน	3 ปี จำนวน 1 คน	2 ปี จำนวน 2 คน	1 ปี จำนวน 2 คน	8 เดือน จำนวน 2 คน
สถานที่พัก	กรุงเทพมหานคร 8 คน	ระยอง 1 คน	ปทุมธานี 2 คน	นครปฐม 2 คน	
สถานะภายในห้องสนทนา	ตัวแดงหรือไอบนเนอร์ (เจ้าของห้อง) จำนวน 3 คน	ตัวสีเขียวหรือโอพี (ผู้ดูแลห้อง) 6 คน	ตัวสีฟ้า (เพื่อนที่เข้ามาเล่นภายในห้อง) จำนวน 4 คน		

4.2 ประเด็นพฤติกรรมการใช้โปรแกรมสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

4.2.1 พฤติกรรมและความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเข้าร่วมสนทนาผ่านโปรแกรม

แคมฟรอก (Camfrog)

การร่วมสนทนาภายในห้อง คือ การเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อทำความรู้จักกับผู้ที่สนทนาภายในห้องสนทนาที่ตนเองรู้สึกพึงพอใจในการเลือกห้องสนทนา ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ความสนใจของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น เกิดจากวัตถุประสงค์และความสนใจที่แตกต่างกันมากกว่า คือ ภายในห้องสนทนานั้นเหมือนกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันหรือแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กันภายในห้องสนทนาเพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทกันภายในห้องสนทนา ซึ่งวัตถุประสงค์ของแต่ละคนนั้นก็แตกต่างกันไปตามความพึงพอใจของแต่ละคน โดยกลุ่มตัวอย่างท่านหนึ่งได้ให้เหตุผลของการเข้ามาสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ว่า

“ตัวผมเองจะเข้ามาเพื่อที่จะโหลดเพลงต่างๆ ที่ออกมาใหม่ เพื่อที่จะเปิดให้กับผู้ที่ร่วมสนทนาภายในห้องได้ฟังกัน เพราะว่าเราเป็นคนชอบดูข่าวต่างๆ แล้วก็เข้ามา โหลดเพลง เหมือนกับเราเองที่เป็นนักข่าวหรือนักประชาสัมพันธ์ภายในห้องรวมทั้งเป็นตัว เพราะการสนทนานั้นเหมือนเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์กับผู้สนทนาภายในห้องเดียวกับเรา ซึ่งถือว่าทุกคนเป็นเพื่อนกัน”

(เจียบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกท่านหนึ่งซึ่งอยู่ภายในวงสนทนา ก็กล่าวขึ้นมาโดยให้เหตุผลที่แตกต่างออกไปว่า

“ตัวของฉันเองมักจะหาเพื่อนไปเที่ยวแถวย่านรัชดาซอย 8 เสียส่วนใหญ่ หรือเราอาจจะไปเที่ยวแผงกัน คือแผงของเรา ก็จะนั่งกินเหล้ากันอยู่หน้าวัดลุ่มแถวๆ สีลม คือเราจะมีเพื่อนภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog) ที่นั่นแหละคือสถานที่มาร่วมวงดื่มเหล้ากัน แล้วก็นั่งจับเด็กผู้ชายภายในห้องสนทนา ก็ไม่ต่างกับการหาเพื่อนคุณนั่นแหละ ไม่มีอะไรมาก”

(ปอ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากที่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลที่ต่างออกไปจากผู้ให้สัมภาษณ์ท่านแรก ซึ่งแนวทางของการสนทนาจะเปลี่ยนไปไม่ได้หมายถึงการสนทนาภายในห้องสนทนาเพียงอย่างเดียว คือการออกไปพบปะสังสรรค์อีก ที่มีองค์ประกอบเพิ่มเข้ามา จะเห็นได้ว่าในผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สองนั้นจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่เข้ามาสนทนาเพื่อหาเพื่อนเพื่อนงานสังสรรค์ ดังนั้นผู้ที่ร่วมสนทนากับผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่สองได้นั้นจะต้องเป็นผู้ร่วมสนทนาที่อยู่ในเรื่องความสนใจเรื่องเดียวกัน คือ ชอบสังสรรค์และชอบดื่ม จึงจะสามารถเข้าสังคมเดียวกันและสามารถเปิดเผยตัวตนได้อย่างเปิดเผย

แต่มีกลุ่มตัวอย่างท่านหนึ่งที่มีความคิดที่แตกออกไป ซึ่งเป็นเหตุผลเกี่ยวกับการสนทนาในเรื่องเพศ โดยได้ให้เหตุผลไปว่า

“ส่วนใหญ่จะเข้ามาพูดคุยไปเรื่อยเปื่อย แล้วแต่นะถ้ามีคนเข้ามาชวน โชว์อวัยวะเพศกัน จะร่วมเพศผ่านกล้องหรือไปในเรื่องเพศสัมพันธ์กันก็ไป ตามโอกาสที่จะหาได้จากที่เราสนทนาผ่านโปรแกรม โดยพวกคนเหล่านั้นก็จะเข้ามาคุยกับเราก่อน เมื่อเราคิดว่าคนนั้นดูดีแล้วทำให้เรารู้สึกว่าเราอยากไป เรารู้สึกเกิดความพอใจเราก็ไป รูปร่างคนที่เรารู้อยู่ด้วย พอมองแล้วถูกใจก็ไปไม่สนใจอะไร คือเราจะไปคุยกันนอกห้องสนทนาแล้วก็โชว์ทีอะไรกันผ่านกล้อง แต่ก็ต้องหาได้เท่านั้น ถ้าหาไม่ได้ก็ไม่เอาไม่ได้สนใจอะไร”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

นอกจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog)นั้นผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ยังสามารถสนทนาและแลกเปลี่ยนในเรื่องด้านเพศระหว่างการสนทนามารวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางกล้องเว็บแคมระหว่างสนทนาอีกทั้งยังสามารถนัดพบเพื่อหาคุณอนงค์ได้อีกทางหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจของสนทนาทั้งสองฝ่ายและการเกิดความพึงพอใจของกลุ่มสนทนา

“ส่วนใหญ่ก็มาเล่นเรื่อยๆ แต่จะนั่งฟังเพลงมากกว่า เพราะว่าไม่ได้คิดจะคุยอะไรกับใครมากมายเพื่อนในห้องนี้เรารู้จักกันเยอะแยะ คือเกือบหมดห้องแล้ว ที่เราเล่นเพราะเราเหนื่อยจากการทำงานแล้วเราก็มานั่งฟังเพลงเสียมากกว่า เพราะว่าเราก็ได้คุยกับเพื่อนระบายพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับเพื่อน เพราะว่าเราไม่มีทางเลือกอื่นเลย ก็มีแต่ทางนี้ทางเดียวที่ดีที่สุด เพราะกลุ่มคนเหล่านี้ก็เพื่อนเราและเราสามารถพูดคุยได้อย่างเปิดเผย”

(ดิน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ส่วนใหญ่เข้ามาก็มาหาเพื่อนคุย บางครั้งก็อยากได้แฟนเป็นเพียงบางครั้ง แต่ถ้าในมาชวนในเรื่องอย่างว่าก็มีมาก เพราะเราเองก็มั่นใจจะรับว่าเราหน้าตาดีมีจะมีคนเข้ามาคุยด้วยชวนไปมีเพศสัมพันธ์กัน แต่เราเองไม่ได้หวังเรื่องแบบนั้นจึงได้แต่ทำเฉย บางทีก็ปฏิเสธไปบ้าง แต่เราทำงานราชการ อาชีพที่ทำอยู่นั้นเป็นตัวจำกัดอยู่แล้ว ถ้าเกิดมีการกระทำเรื่องแบบนั้นเกิดขึ้นมาจริงแล้วบังเอิญว่ามีคนรู้จักเข้ามาเห็นพฤติกรรมในขณะที่เรากำลังแสดงการร่วมเพศภายในห้องสนทนา ก็เกิดการเสียหายทั้งหน้างานเรา ตัวเราเสียหาย จึงต้องระวังครับ หากถามว่ามีไหมที่ทำแบบนั้นยอมรับว่าก็มีบ้างแต่ก็ต้องคนที่กล้าเปิดเผยตัวเองจริงๆ จึงจะกล้าเปิดเผย”

(ไต้ง (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จะเห็นได้ว่า การเข้ามาสนทนาของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น มักจะเข้ามาเพื่อสนทนาโดยการสร้างความสัมพันธ์ ที่เป็นไปในแนวทางการสร้างความสัมพันธ์ทางด้านกายภาพ คือคู่สนทนาของตนเองนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นและความต้องการไปในทางเดียวกัน แต่จะมีบางกลุ่มหรือบางส่วนที่มีวัตถุประสงค์ที่เข้ามาในโปรแกรมการสนทนาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่มีความสนใจและมีอุปนิสัยที่คล้ายคลึงกันจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างนั้นเลือกทำการสนทนาภายในห้องสนทนา โดยมึเรื่องราวในการสนทนาจะแตกต่างกันออกไป ตามที่กลุ่มตัวอย่างสนใจการสนทนากับเรื่องของผู้ร่วมสนทนาที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน มากกว่าแสวงหาเรื่องราวด้านเพศ เช่น เพื่อนเที่ยว เพื่อนสนทนาเรื่องเดียวกับที่ผู้ร่วมสนทนาคิดว่าสามารถสนทนากันเข้าใจ

4.2.2 การรับรู้ข้อมูลและเจตนาการเข้าห้องสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

สื่อถือเป็นสารกระแสหนึ่ง ที่สร้างการรับรู้และการจดจำ หรือเป็นตัวนำอย่างหนึ่งที่ชักจูงให้กับผู้บริโภคเกิดความสนใจ และเข้ามาให้ความสำคัญกับสินค้าชิ้นนั้นๆ โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เกิดมาจากสื่อส่วนหนึ่งเช่นกัน การเข้ามาสนทนาออนไลน์นั้นส่วนหนึ่งผู้สนทนาจะได้รับรู้จากข่าวต่างๆ ที่ออกมทางสื่อ เมื่อ 3-4 ปีก่อนที่เคย มีกระแสของสื่อที่สร้างให้เป็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องราวของวัยรุ่นที่มีการแสดงเรือนร่างของตนเองในเรื่องเพศผ่านทางโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จึงให้เกิดความสนใจในกลุ่มวัยรุ่นที่จะเข้ามาสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) มากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังคงมีบางส่วนที่เข้าไปเพราะเพื่อนภายในกลุ่มแนะนำซึ่งมีส่วนที่ทำให้เกิดความต้องการและอยากลองเข้าไปเล่นสนทนา ซึ่งในช่วงแรกที่เล่นโปรแกรมนี้แน่นอนอาจจะไม่ได้เกิดความสนใจในเรื่องของทางเพศเลย และเมื่อได้รับรู้เรื่องข้อมูลต่างๆ จึงทำให้วัยรุ่นเกิดความอยากทดลองและเกิดความสนใจ โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลที่แตกต่างกันไปว่า

“ ที่รู้จักแคมฟรอก (Camfrog) ก็เพราะรู้จักจากข่าวตอนเดือนธันวาคมเมื่อ 4 ปีที่แล้วแล้วก็โหลดมาลองเล่นเลย ข้อมูลต่างๆ นั้นเรารู้จักมาจากเพื่อนเพราะว่าเราเห็นเพื่อนเล่นก่อนที่เราเริ่มเล่นคือเรารู้มาจากข่าวส่วนหนึ่ง แต่ว่าข้อมูลต่างๆ เราถามมาจากเพื่อนเพราะว่าเราไม่ค่อยรู้ข้อมูลมากมายเท่าไร ตอนแรกไม่รู้หรอกว่ามันคืออะไร แรกๆ ก็ไปฟังคนภายในห้องด่ากันบ้าง นั่งฟังเพลงบ้าง เมื่อก่อนมันไม่มีการแยกเป็นห้อง 18+ ใจ ไม่มีการแบ่งโซนออกเป็นโซนต่างๆ หลังจากที่มีข่าวเกิดขึ้นมาก็ได้แยกออกเป็นโซนต่างๆ ในตอนนั้นจะไม่มีแบ่งโซนต่างประเทศโซนไทย ซึ่งเราสามารถเข้าไปเล่นห้องไหนก็ได้ไม่มีจำกัด แต่ในตอนนี้ปัจจุบันจะต้องมีโค้ดเพื่อเข้าไปเล่นสนทนาภายในโซนห้องต่างประเทศได้ หากเราจะหาโค้ดที่ว่ามันไม่ยากเลยเนื่องจากเราสามารถ

หาซื้อได้จากทางอินเทอร์เน็ต ถ้าหากเราไม่มีโค้ดก็ไม่สามารถเข้าได้เลยจะเล่นได้เพียงแต่ห้องปกติ
ทั่วๆ ไปที่เราพบเห็นอยู่ในปัจจุบัน”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งเสริมขึ้นมาว่า

“ก่อนหน้านี้ไม่เป็นเล่นอย่างที่เราเจียบว่า ก็เราเห็นจากเพื่อนนั้นแหละแล้วก็เห็นข่าวด้วย
พอเขาไปมันดูแล้วตระกรานตาไปหมดเลย ต้องคนนั้นคนนี้นะแล้วมันแปลกดีก็เลยสนใจ แล้วพอ
ลองเล่นๆ มาจนปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้ทำตัวหรือพฤติกรรมที่เขาเรียกกันว่าแรด แค่เราส่องๆ ไปเจอผู้ชาย
แล้วเราก็รู้สึก ชอบแก่นั่นเองเลยติดการเล่นโปรแกรมนี้ไง”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านหนึ่งได้แสดงมุมมองความคิดเห็นของตนเองออกไปว่า

“ ครั้งแรกเมื่อเข้ามาแล้วเห็นคนนั้น คนนี้แล้วรู้สึกว่ายากได้คนที่เราเห็นนั้นเป็นเจ้าของ
เพราะว่าเราเคยลองจับดู แล้วรู้สึกว่าได้มาง่าย เลยเล่นจนติดส่วนใหญ่มักเข้ามาเพื่อส่องคนเท่านั้น
แหละครับ”

(พจน์ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ เหตุผลที่เข้ามาก็เพราะมานั่งฟังคนคุยกัน ด่ากันรู้สึกสนุกดี มันดีให้ในเรื่องอารมณ์ด้วย ก็
รู้สึกว่าสนุกดีเพราะไม่มีกิจกรรมอะไรทำว่าง อารมณ์ฉิววิ ไม่ได้คิดจะหาข้อมูลอะไรมากมายก่อนที่
เราจะเข้ามาเล่นที่เราเล่นได้นั้นก็เพราะว่าเพื่อนสอนให้เล่นเล่นได้ สักเกตดูๆตามเขาเล่นก็
สามารถเล่นได้แล้วเพราะมันก็ไม่ต่างจากโปรแกรมเอ็มเอสเอ็น”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ก็ดูจากข่าวนะคะเห็นว่ามันดูน่าสนใจมากเลย อีกอย่างก็คือเราอยากลองเล่น ก็โหลด
โปรแกรมมันออกมาเล่นเลย แล้วก็มาหาความจริงว่าเป็น โปรแกรมที่ข่าวมันออกมานั้นมันเป็น
อย่างไร เข้ามาครั้งแรกก็ไม่เป็นเลยพอรู้นานๆ ไปดูห้องอื่นๆ ไปเรื่อยๆ เข้าไปเรื่อยๆ ก็เริ่มรู้สึกว่า
มันสนุกดีเลยเล่นมาจนถึงทุกวันนี้ ”

(ปอ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ตอนแรกๆเราก็ไม่ได้สนใจอะไรหรอก เห็นเพื่อนมันเล่นนะครับก็เลยอยากลองเข้าไปดู
เพราะเราไม่เคยเล่นอะนะพอเห็นหุ่นผู้ชายเข้านะเรารู้สึกๆๆ พอเจอหน้าเราก็ไปข้างหน้าเลยคะ

ผ่าน มันก็ไม่มีข้อมูลอะไรนะเพราะเราเองก็ไม่ได้ใส่ใจจะเล่นไปวันๆ ต้องผู้ชายบ้างคุณะนี่แก๊ฟ้า บางทีปกติไปอาจจะเพราะมันทำทุกวันจนชินแล้วเลยเฉยๆ”

(เน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนั้นเกิดความสนใจมากจากสื่อที่รับมาเสียส่วนใหญ่และมีบ้างที่ ได้รับข้อมูลมาจากเพื่อนที่เคยเล่น โปรแกรมสนทนาแคมฟรอก (Camfrog) มาก่อนแล้วเมื่อทดลอง สนทนาแล้วก็เกิดความสนใจและเรียนรู้การสนทนาที่แปลกออกไปเรื่อยๆ จนอาจไปถึงการสนทนา ทางด้านเพศและนัดพบกับคู่สนทนาที่สร้างความพึงพอใจ ซึ่งเกิดจากการรับรู้และการเรียนรู้จากสื่อ ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดการเรียนรู้และอยากรู้สองในการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งเกิดจากการพัฒนาของตัวโปรแกรมที่ทำให้ผู้สนทนาเกิดความสนใจโดยเกิดจากความ หลากหลายของลูกเล่นของ โปรแกรมเองจึงทำให้เกิดความน่าสนใจ และมีผู้เข้ามาสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นจำนวนมาก

4.2.3 การสนทนาเรื่องเพศผ่านการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนาดังกล่าวสรุปว่า ส่วนใหญ่จะมีการสนทนาเรื่อง เพศภายในห้องถือว่าเป็นเรื่องปกติเพราะว่ามันเป็นเรื่องของรสนิยมส่วนตัวของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับ ความสนใจและความชอบของแต่ละคนซึ่งมีความสนใจที่แตกต่างกัน เป็นความชอบส่วนบุคคล ที่ใครก็อยากจะทำอะไรก็ได้ถือว่าเป็นเรื่องปกติ รวมไปถึงชวนผู้สนทนา ภายในห้องเข้าไปมีเพศสัมพันธ์ผ่านทางกล้องเว็บแคม ซึ่งอินเทอร์เน็ตจัดเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ผู้ใช้มี พฤติกรรมที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้พฤติกรรมการใช้ที่แตกต่างกันย่อมที่จะส่งผลต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกันด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่า

“ มันเป็นเรื่องปกติอยู่แล้วที่ว่าเราจะก็คุยกันกับเพื่อนของเราทุกเรื่อง มันเป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว เพราะว่าเราไม่ได้มานั่งกำหนด เนื้อหาที่จะสนทนาหรอกว่าจะเป็นต้องเป็นเรื่องนี้ๆ เรื่องนั้น เรื่องใหม่ห้ามพูดห้ามคุย เรื่องไหนควรพูดควรคุยกัน ในโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) เพราะมันเป็น เรื่องปกติมากในการสนทนาในแคมฟรอก (Camfrog) เพราะว่าส่วนใหญ่ในห้องนี่ก็เป็นเพื่อน เราเสียส่วนใหญ่ เราไม่ได้ทำอะไรให้เกิดเรื่องราวที่เสียหายเพราะอย่างน้อยเราก็ป้องกันตัวเราเอง มากกว่าที่เปิดเผยตัวเองให้คนอื่นรับรู้”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการให้เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างนั้น บอกได้ว่าการสนทนาของวัยรุ่นผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) นั้นจะต้องมีการระมัดระวังในการสนทนาระหว่างกันภายในห้องโปรแกรมสนทนาออนไลน์ เพื่อป้องกันพวกมิจฉาชีพ ซึ่งอาจจะกระทำเรื่องไม่ดีกับผู้สนทนาหรือตัวผู้ร่วมสนทนาเองและการสนทนาเรื่องราวต่างๆ ในด้านเพศนั้นกลุ่มตัวอย่างได้มองว่ามันคือเรื่องปกติที่ไม่น่าที่จะต้องปกปิดแต่อย่างใดและมองว่ามันคือเรื่องธรรมชาติที่สามารถที่สนทนากันได้ โดยกลุ่มตัวอย่างภายในกลุ่มสนทนาท่านหนึ่งให้ความเห็นที่ต่างออกไปว่า

“ถ้าสนทนาอย่างเดียวก็ไม่ แต่ถ้าเกิดว่ามันต้องชวนมีสำเร็จความใคร่ผ่านกล้องด้วยก็ยอมทำนะเพราะเราถือว่ามัน ไม่ได้เสียหาย เพราะมันแค่มีความสุขระหว่างกันเท่านั้นเอง เหตุผลที่จะชวนคนนี้หรือคนไหนๆ ก็เพราะว่าเกิดความพอใจ ถ้าคุยกันถูกคอกันก็จะนัดกันแล้วก็ไปเลย หรือถ้าชอบออกจากห้อง ไปเลย หรือถ้าไม่เห็นหน้าตาเขาแล้วเราก็คิดจะไป ที่คิดจะไปก็ไป เพราะมันเป็นรสนิยมของเรามากกว่าที่เราชอบแบบนี้ ไม่จำเป็นต้องเห็นหน้าพอเห็นหุ่นเห็นกล้ามเนื้อเราชอบ เราอยากให้เราสำเร็จความใคร่ให้เราผ่านหน้ากล้อง ให้เขาทำดูเราพอใจ จนเราอยากชวนเขาไปนอนก็ได้เท่ากับว่ามัน ได้อีก คิดง่ายๆ แค่นั้นเอง”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการให้เหตุผลของผู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้กับผู้วิจัยนั้นนั้น จะเห็นได้ว่าการให้เหตุผลในมุมมองของพฤติกรรมกรสนทนาเรื่องเพศของวัยรุ่นผ่านการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นจะให้เหตุผลในเรื่องทางเพศที่เกิดจากความพึงพอใจของผู้สนทนาที่มีต่อคู่สนทนาในเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์นอกเหนือจากการสนทนาภายในห้องสนทนาออนไลน์ ซึ่งเท่ากับว่าผู้สนทนาต้องการสร้างความสัมพันธ์ต่อหรืออาจจะต้องการเชื่อมความสัมพันธ์ที่เป็นความสุขเพียงครั้งคราว หรือการสร้างความสัมพันธ์ทางเพศกล้องเว็บแคม เพื่อตอบสนองความสุขของตนเองเท่านั้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างท่านหนึ่งได้ให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องการสนทนาเรื่องเพศของวัยรุ่นไว้ว่า

“มันเป็นรสนิยมส่วนตัวของแต่ละคนมากกว่า เพราะว่าบางครั้งเพียงแค่เราเห็นหุ่นของฝ่ายตรงข้ามเห็นกล้ามเนื้อหน้าท้องหรือหน้าอก เราก็เกิดความรู้สึกอยากจะมีอะไรด้วยก็เท่านั้นเอง แต่ก็ไม่ได้ถึงกับจะต้อง ไปมีเพศสัมพันธ์กันจริงๆ เพราะมันเป็นแค่มองกันผ่านกล้องแล้วก็ช่วยเหลือตัวเองจึงมองว่าไม่ใช่เรื่องที่ผิดอะไรถือว่าเป็นการป้องกันโรคที่มันจะเกิดขึ้นกับเราเสียมากกว่า แล้วอีกอย่างเราต้องไปหาตามข้างนอกบ้านด้วยมันอันตรายกว่ากันเยอะ”

(ปอ (นามสมมุติ) ,สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

4.2.4 ระยะเวลาและเหตุผลของผู้สนทนาในการตัดสินใจนัดพบกับกลุ่มผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้อง

พฤติกรรมในการตัดสินใจการพัฒนาความสัมพันธ์ให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้นด้วยการเปิดเผย (Disclosure) ระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น มีหัวข้อในการสนทนาที่กว้าง (Breadth) และลึกซึ้ง (Depth) ในเรื่องเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ ความเข้าใจ ความรู้สึก ของผู้สนทนากับคู่สนทนาที่เกิดมาจากการสร้างความสนิทสนมซึ่งกันและกัน แล้วเกิดการตัดสินใจนัดพบกันระหว่างเพื่อสร้างความสัมพันธ์กันนอกเหนือจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

การตัดสินใจนัดพบกับผู้ร่วมสนทนาภายนอกห้องสนทนาออนไลน์นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้อธิบายว่าเป็นเรื่องปกติ ซึ่งปกติกลุ่มตัวอย่างอธิบายว่าแม้จะอยู่ภายนอกก็มีการสนทนาผ่านทางโทรศัพท์พูดคุยแลกเปลี่ยนกันอยู่เป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว อีกอย่างอาจจะเป็นเพราะว่าเป็นสไตล์ ที่ผู้สนทนาจะมองเห็นถึงความแตกต่าง คือส่วนใหญ่ภายในห้องจะมีคนทำงานมากกว่า และจึงทำให้คนที่เข้ามาในนั้นเกิดความเหมือนหรือคล้ายกับครอบครัวเดียวกัน เพราะการสนทนาภายในห้องนั้นจะพูดคุยกันเป็นระยะเวลาอันจนเกิดความเชื่อใจซึ่งกันและกันมากกว่าที่จะปกปิดความเป็นส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่าดังนี้ว่า

“ มันรู้จักกันอยู่แล้วไง ไม่มากเรื่องไม่เยอะคือคุยกันจนสนิทแล้วไม่ต้องมากระแฉกันมาก ใจ คือมันก็เหมือนที่เราเข้ามาอยู่ในโรงเรียนสามารถที่จะคุยในภาษาเดียวกันได้เพราะห้องมันก็มีเยอะเยอะให้เราเลือกใช้ใหม่ เราก็กเลือกไปสิ จนมาถึงห้องนี้เราก็กเลือกอยู่ห้องนี้แล้วอีกอย่างมีเพื่อนเราอยู่ในห้องด้วยไง ”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ คือเข้ามาแรกๆ เราก็กไม่ทราบว่าจะคนภายในห้องจะเป็นยังไง เราก็กต้องเลือกก่อนว่าแต่ละคนเป็นแบบไหน คือเขาสามารถคุยภาษาเดียวกันได้แล้วก็กให้เกียรติกันด้วยเพราะทุกคนในห้องเป็นคนทำงาน เราเห็นว่ามันเป็นห้องที่มีความเป็นกันเอง ”

(วิ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าของห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ของตนเองออกไปว่า

“ในฐานะที่เป็นโอเนอร์ห้องคนที่เข้ามาในห้องนั้นก็เข้ามาได้แล้วเข้ามาแค่ขออย่างเดียวคือให้เกียรติกันก็พอห้องพีไม่ต้องมีอะไรมากนักคือเรารักกันคุยกันได้ทุกเรื่องเลย มีอะไรเราก็กช่วยเหลือกันนั้นพอมองว่ามันเป็นสิ่งที่ดีมากกว่าในการที่เราเข้ามาเล่นภายในห้องแคมฟรอก ”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านหนึ่งแสดงความคิดเห็นด้านพฤติกรรมในมุมมองของตนเพิ่มเติมออกไปว่า

“คือก็เข้ามาคุยกันจนสนิทกันจนเกิดความเป็นพี่น้องกันไม่ต้องมาดัดจริต มาอะไรกันมากมาย ก็จะต้องมาฉนั้นสวยขงนั้นฉนั้นสวยอย่างนี้ไม่ต้องมาแบบบางห้องที่ต้องมาขมิบกริยากันอยู่นั้นแหละ พอมาเจอกันก็มิดติงกันเที่ยวกันไม่ได้คิดอะไรมากถือว่าเราออกมารู้จักกัน เมื่อก่อนมันแยกออกจากชีวิตนะแต่ตอนนี้มันเป็นเรื่องธรรมดาเพราะว่าเมื่อก่อนนะพาผู้ชายเข้าบ้านเยอะ ก็พาไปนู่นไปนี่นะคือไม่ได้อะไร พอมันห่างๆ ก็เลิกก็แค่นั้นเอง”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ผมมองว่ามันเป็นเรื่องปกตินะครับที่เราจะเจอกันคือเราจริงใจกันมันก็ไม่มีอะไรที่น่าจะเป็นห่วงคือเจอกันในที่เที่ยว กินเหล้า คุยกัน เดิน เป็นเพื่อนกันได้อยู่แล้วแต่ว่าส่วนใหญ่เรารู้จักกันนานอยู่นะครับ อย่างผมก็ประมาณเดือนหรือสองเดือนครับ เรานัดเพื่อนที่คุยนั้นออกไปเที่ยวแบบเพื่อนคนอื่นๆ ที่เรารู้จักกันมานานได้แล้ว”

(ดิน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการสนทนาของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องของการตัดสินใจในการนัดพบซึ่งกันและกัน ของผู้ร่วมสนทนาที่ต้องการสร้างความสัมพันธ์และระยะเวลาในการตัดสินใจนัดพบกันกับคู่สนทนา หลังจากมีการสนทนาของกันและกันแล้วนั้น ซึ่งจากการให้เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะต้องเป็นเพื่อนที่สนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เดียวกันเป็นระยะเวลาหนึ่งทีคิดว่าสามารถพบเจอกันนอกสถานที่ได้ ซึ่งผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) อาจจะมีการจัดกิจกรรมเพื่อพบปะสังสรรค์กับผู้ร่วมสนทนาท่านอื่นนอกสถานที่ เมื่อรู้สึกเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันและเกิดความเชื่อใจกับผู้ร่วมสนทนาท่านอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ขั้นต่อไป

4.3 การเปิดเผยการแสดงออกด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคม ฟรอก (Camfrog)

4.3.1 การเปิดเผยเรื่องเพศของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนาดังกล่าวสรุปว่า การเปิดเผยเรื่องเพศของผู้สนทนานั้น ถือเป็นเรื่องของมนุษยธรรมในเรื่องการเปิดเผยตัวตนในเรื่องเพศ เพราะการเปิดเผยใน

เรื่องเพศนั้นเราถือเป็นการประจานตัวเองมากกว่าที่เราจะเอามาพูดกันภายในห้องสนทนา ให้มันเป็นเรื่องสนุกสนานภายในห้องสนทนา แต่ว่าหากมีการสนทนาภายในห้องโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Camfrog) อาจจะถูกมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เราเองสมควรที่จะปิดบังมากกว่าที่จะนำมาสนทนากันอย่างสนุกสนาน แต่หากนำมาพูดในระดับที่สามารถยอมรับได้ก็ควรจะให้เกียรติกัน ถ้าหากว่าเป็นกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันมาก่อนแล้วนั้น แล้วมีการสนทนาและเป็นที่ยอมรับทั้งสองฝ่ายนั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติ ซึ่งมันขึ้นอยู่กับเรื่องที่จะตั้งขึ้นมาเพื่อในการสนทนาหรือตามสถานการณ์นั้นๆ ดังที่กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลขึ้นมาว่า

“ จะไม่เปิดเผยเลยเพราะว่ามันเป็นสิทธิส่วนตัวของเรา จะเอามาประจานไม่ได้หรอก เพราะว่ามันอยู่ที่เรื่องไหนละที่เราจะเอาพูดคุยกันในห้องสนทนา เพราะคนพวกนี้เขาไม่ได้มองภาพเราที่เป็นตัวเราหรอก ถ้าพูดกันหน้าห้องนะจะไม่มีเปิดเผยอยู่แล้ว จะคุยหรือจะเล่าเรื่องส่วนตัวนั้นก็จะต้องเป็นแค่เฉพาะคนสนิทเท่านั้นถ้าไม่สนิทเราจะไม่พูดเรื่องเพศเลย ”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้สรุปความคิดเห็นในหัวข้อสนทนานี้ออกไปว่า

“ มันคือสิทธิมนุษยธรรมของเรามากกว่า มันไม่ได้ผิดอะไรเพราะเรามีสิทธิที่จะแสดงออกอะไรก็ได้ หากเราต้องการที่จะเปิดเผยเรื่องราวด้านเพศ เพราะถ้าหน้าห้องจะไม่มีเปิดเผยเลย มันก็ไม่มีรสชาติอะไรเพื่อดึงดูดหรือจูงใจ ให้คนเข้ามาเล่นภายในห้องสนทนา แต่ถ้าหลังห้องก็อาจจะคุยกันได้มากกว่าเพราะมันเป็นอะไรที่เป็นส่วนตัวมาก แต่ก็ยังคงอยู่ในระดับหนึ่งเท่านั้นเอง มันไม่สามารถเปิดเผยได้หมดหรอก ”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านได้ให้เหตุผลที่ต่างออกไปโดยอธิบายเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องเพศที่สามของตนเองที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และการเปิดเผยตัวตนของตนเองภายในห้องสนทนา

“ ในโลกความเป็นจริงมันไม่สามารถที่จะบอกได้ในเรื่องของ การเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตนเอง เพราะเราคือคนทำงานเราไม่สามารถเปิดเผยตัวตนของตนเองได้ว่าเราเป็นอะไร อย่างตอนนี้เราเดินตามท้องถนน เราไม่สามารถบอกใครๆ ได้อยู่หลอกกว่าเราเป็นตุ๊เป็นกระเทย แม้แต่ที่บ้านเราเองก็ยังไม่รู้ ที่ทำงาน ไม่รู้ อีกอย่างเราต้องปิดบังตัวเองเพราะฉะนั้นแคมฟรอกนี้แหละมันสามารถทำให้เราสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของเราได้ แต่เราก็เคยบอกกับที่บ้านเมื่อปีที่แล้วว่าเราเป็นเกย์ ผลออกมาก็ไม่เป็นที่หน้าพอใจเพราะสังคมมันบอกว่ามันรับพวกเราไม่ได้ และอีก

อย่างต่อให้พ่อแม่เรารับสภาพนั้นได้เราไม่สามารถบอกใครได้ในเวลาที่เรากินตามท้องถนนว่าเราเป็นตุ๊ดเป็นเกย์อยากได้สามี จะบอกยั้งหรือ (หัวเราะ) มันง่ายแบบนั้นก็คิดสิครับ”

(ป้อม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการสนทนาของกลุ่มตัวอย่างนั้นพบว่า การเปิดเผยตนเองในด้านเพศนั้น ได้มองว่ามันเป็นคั่งสิทธิมนุษยธรรมของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำอะไรก็ได้เพราะมันคือสิทธิที่ทุกคนจะทำ และมันไม่ใช่เรื่องผิดแปลกอะไรเนื่องจากการกระทำนั้นเป็นการแสดงออกที่ต้องการจะเปิดเผยแล้ว ไม่มีผลลบต่อตัวผู้เปิดเผยเอง ในการเปิดเผยตนเองในเรื่องเพศผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นการเปิดเผยในเรื่องของรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศผ่านกล้องเว็บแคมของมนุษย์ที่มีความแหวกแปลกแนว ซึ่งต่างไปจากการร่วมเพศโดยธรรมชาติหากคู่สนทนาทั้งสองเกิดความพึงพอใจในเพศของซึ่งกันและกัน หรืออาจจะเปิดเผยในเรื่องการสนทนาอย่างเป็นที่น่าขบขันของผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาที่เป็นได้ คนบางกลุ่มอาจจะมองว่าเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญแต่ก็ต้องอยู่ภายในจารีตของวัฒนธรรมและประเพณีไทยนั้นด้วย นั้นหมายถึงการสนทนาเรื่องเพศจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของการสนทนาที่อยู่ในจรรยาบรรณและเป็นสิทธิมนุษยชนของการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาในเรื่องเพศซึ่งหลายกลุ่มตัวอย่างได้มองว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นแต่จะต้องดูถึงความเหมาะสมและเจตนาธรรมณ์ในการกระทำ

4.3.2 การเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

พฤติกรรมเปิดเผยของผู้สนทนาภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ที่มีต่อผู้ร่วมสนทนาในห้องสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้สนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นจะเปิดเผยตัวตนของตนเองมากกว่าปกปิดเพราะผู้สนทนาเชื่อว่าเป็นการสร้างความจริงใจให้กับกลุ่มผู้สนทนาท่านอื่นที่เข้ามาสนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นอกจากผู้ร่วมสนทนาที่เราไม่สนิทด้วยเราจะไม่เปิดเผยเพราะการเปิดเผยนั้น หากเกิดสถานการณ์บางอย่างที่ไม่เหมาะสมในการเปิดเผยอย่าง เช่น มีการแสดงสรีระของร่างกายในด้านเพศผ่านทางกล้องระหว่างการสนทนาผ่านโปรแกรมออนไลน์ ดังคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ว่า

“ สำหรับเจ็บบการเปิดเผยไม่ใช่เรื่องที่แปลกอะไรนัก เพราะว่าผู้สนทนาภายในห้องส่วนใหญ่จะรู้จักกันดี จึงสามารถเปิดเผยเรื่องส่วนตัวและตัวตนของตนเองออกมาได้ ไม่จำเป็นต้อง

โกหกเพราะถ้าหากว่าเราโกหกไปแล้ว เมื่อเขามารู้เรื่องภายหลังว่าเราโกหก แล้วเขาจะเสียความรู้สึก เลยคิดว่าพูดความจริงไปเลยดีกว่า เพราะมันไม่เสียหายอะไร”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างออกไปว่า

“เปิดเผยชื่อเล่นมากกว่า แต่ถ้าเป็นชื่อจริงคงไม่บอกหรอก เพราะว่ามันแค่เข้ามาเล่นไม่ได้คิดอะไรจึงคิดว่าถ้าเราเปิดเผยมันก็ไม่เสียหายอะไรมาก ”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากการสนทนาเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองต่อผู้สนทนาผ่านในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นมีความคิดเห็นในเรื่องของการเปิดเผยตัวตนเป็นเรื่องที่สามารถเปิดเผยได้ไม่สมควรที่จะโกหก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคิดว่า การเปิดเผยตัวตนนั้นถือว่าเป็นการแสดงความจริงใจให้กับผู้สนทนาภายในห้องอีกด้วย

“มันไม่ใช่รหัสเอทีเอ็มนี่ยะ ไม่ได้ต่อแหละอะไรก็เปิดไปสือยอะไร ไม่ได้ถามว่าบ้านรวยไหม หรือว่ามันจะมาหลอกหลวงเราเอาไปทำร้ายเสียหน่อย เพราะส่วนใหญ่เป็นเพื่อนกันสนิทกัน ถ้าเป็นเพื่อนใหม่ๆ เราก็ต้องรู้จักวางตัวให้ดีก็ไม่มีปัญหาอะไร”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่กำลังแสดงความคิดเห็นออกไปว่า

“ไม่เปิดรหัสนักศึกษา บัตรประชาชนไม่เปิดครับ แต่อายุอะไรอย่างนี้เปิด แต่ถ้าถามอะไรนี้ส่วนใหญ่จะเปิดเผยอะไรไม่เปิดหรอก”

(คุณป้อ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

นอกจากการเปิดเผยตัวของผู้สนทนาแล้วนั้นการเปิดเผยต่อกลุ่มเพื่อนภายในโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) หรือการเปิดเผยตนเองในสถานที่สาธารณะชนนั้น ผู้สนทนาจะต้องเคยรู้จักหรือเคยสนทนากันอย่างลึกซึ้งมาก่อนจึงจะสามารถที่จะยอมเปิดเผยตนเองต่อได้ แต่ผู้ที่เปิดเผยนั้นจะต้องอยู่ในดุลพินิจของผู้สนทนาแล้วสนทนาจนเกิดความไว้วางใจจนสามารถเปิดเผยตนเองได้แล้ว จึงจะทำการเปิดเผยตนเองต่อผู้ร่วมสนทนาภายในห้องสนทนาโปรแกรม

ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์ของผู้ร่วมสนทนาภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้น จะต้องอยู่ในระดับของความสนิทสนมกันและเกิดความใกล้ชิดกัน จึงจะสามารถที่จะเปิดเผยตัวตนของตนเองได้อย่างเปิดเผยเนื่องจากหากไม่มีความสนิทกันนั้นก็จะไม่เปิดเผยให้รู้จักตัวตนมากนักเนื่องจากการระวังตัวเองส่วนหนึ่งเรื่องของความปลอดภัยและเพื่อเป็นการป้องกันพวกมิจฉาชีพอีกในทางหนึ่ง

ส่วนที่ 2 : ทักษะคิดด้านเพศของวัยรุ่นที่มีผลมาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

4.4 ประเด็นทักษะคิดด้านพฤติกรรมด้านเพศการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

4.4.1 ทักษะคิดการเปิดเผยตัวตนของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog)

ทักษะคิดการเปิดเผยตนเองของผู้สนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จากการสัมภาษณ์พบว่า ในการเปิดเผยตนเองนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 กรณี ในการเปิดเผยโดยกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ในกรณีแรก คือ การเปิดเผยตนเองในสถานะเพื่อนที่สนิทชิดเชื้อกันภายในห้องสนทนาที่ตนเองประจำอยู่กับผู้ร่วมสนทนาที่รู้จักกันมาในระยะหนึ่ง หรือห้องสนทนาปกติ คือการเปิดเผยหน้าตาและข้อมูลที่ตนเองสามารถจะเปิดเผยและไม่ทำให้ตนเองนั้นเกิดความเสียหาย เช่น การเปิดกล้องส่องที่ใบหน้า แะหน้าตนเองในสถานะขั้นพื้นฐานเช่น ชื่อ สถานที่พัก อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง หรือเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ไปตามที่วิจารณ์แต่ละบุคคลจะเปิดเผยได้ กรณีที่ 2 สำหรับห้องโจวหรือห้องที่มองว่าเป็นอันตรายต่อตนเอง การเปิดเผยนั้นก็อยู่ในขอบเขตที่ควรปิดบังความเป็นตัวตนของตนเองคือปิดบังแม้แต่หน้าตาของตนเองรวมถึงชื่อของตนเอง แต่สามารถพูดคุยในระดับหนึ่งได้ เพราะในกรณีที่ 2 นี้เมื่ออยู่ในห้องที่มีการสนทนาเกี่ยวกับด้านเพศแล้วนั้น หากมีผู้ที่ไม่ประสงค์ดีอาจจะนำข้อมูลหรือภาพของเราไปก่อความเสียหายได้ เช่น การบันทึกภาพขณะที่เรากำลังทำกิจกรรมต่างๆ หรือการสำเร็จความใคร่ผ่านหน้าเว็บแคม ซึ่งถือว่าเป็นอันตรายต่อตนเองและหน้าที่การงานของตนเองได้ดังกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวข้อมูลไว้ดังนี้ว่า

“คือจะบอกตรงๆเลยนะว่ามันแบ่งได้ 2 กรณี ในเรื่องการเปิดเผยตัวเรา คือถ้าเราเล่นอยู่ห้องปกติก็สามารถที่จะเปิดเผยได้หมดเลยคือเปิดกล้องได้ส่องหน้าได้อะไรได้หมด แต่มันก็สามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัวอะไรได้บ้างแต่มันก็ยังมีลิมิตของมันนะว่าเรื่องไหนควรเรื่องไหนไม่ควรอยู่ที่เราเองว่าจะบอกไปขนาดไหน แต่ถ้าเป็นอย่างห้อง 18+ ที่จะต้องเล่นกันมันก็ต้องมีลิมิตและ

ขอบเขตของมันเพราะเรารู้ว่ามันคือที่โอโคโนมิคสถานแล้วมันก็อยู่ที่วิจารณ์ของเราเพราะว่าเราต้องจำเป็นต้องทำอะไรที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเราก็ต้องป้องกันตนเอง อย่างเราเราก็จะเอาถุงลึงส่งลงไปตั้งแต่ตัว คือเราจะไม่เปิดเผยหน้าเลยเพราะหากเราเล่นห้องอื่นเราจะไม่คุยอะไรเลยด้วยซ้ำแต่ถ้าห้องเราอย่างมันไว้ใจกันได้ไงครับ บอกได้เลยนะว่าถ้าเล่นกับห้องอื่นๆ ไม่ควรเปิดเผยเลยดีที่สุดที่สุดอย่างเราเป็นโอเนอร์หรือเจ้าของห้องด้วยแล้ว ถ้าเกิดเราไปเล่นห้องอื่นเราก็ต้องเปลี่ยนยูสเซอร์ในการเล่นหากว่าเราอายุสเราไปเล่นนะ แล้วเกิดยูสอื่นๆ มันตามเรามาเขาก็จะรู้ว่าเราแข่งคนห้องเขาดังนั้นคือเราจะไม่เปิดเผยตัวเราเองเลยดีที่สุด”

(เจียบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“อีกอย่างมัน มีอีกพวกที่มันชอบมาเอาเรื่องคนอื่นไปพูดกันหรือประจานกันนะ คือเห็นเราคุยๆ ในห้องเรานี่แหละแล้วมันก็เอาข้อมูลเราไปประจานนะ อย่างพวกที่เป็นพนักงานส่งของมันเล่นแคมฟรอกเหมือนกัน พอมันเห็นคนนั้นคนนี่ในแคมฟรอกแล้วเห็นว่าเป็นคนในออฟฟิศใช้ไหมละ พอมันเข้ามาเล่นเจอคนนั้น ก็จำได้ว่าเป็นคนในออฟฟิศ มันก็เอาไปพูดให้เสียหายอะไรประมาณนี้ พวกนี้มันมีเยอะ อีกอย่างมันก็อยู่ที่หน้าที่การงานของเราด้วย แล้วก็เจตนาของเราที่เข้ามาเล่นด้วย มันมีองค์ประกอบหลายอย่าง เหมือนที่พูดนั้นแหละ ถ้ามันเปิดเผยจนมีคนเอาข้อมูลเราไปใช้ในทางที่เป็นอันตรายต่อเราก็ถือว่าเป็นอันตรายต่อตัวเรา มันก็ต้องมีข้อมูลบางอย่างที่เราไม่ควรจะเปิดเผยคือเปิดเผยในกรณีที่อยู่ในขอบเขตของเราที่มันสามารถจะเปิดเผยได้”

(ไต้ง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“แต่เคยนะคือเวลาที่ฉันเข้าไปในห้องที่มันคุยกันเรื่องเอากันนะ ก็ไม่แคร์นะอยากทำอะไรก็ทำแต่บอกมันนะว่าถ้าแคไปปะเอามาให้กูดูด้วยนะเอาไว้เป็นที่ระลึก อะไรประมาณนี้คือไม่แคร์ไม่สนใจนะสำหรับฉันนะก็เปิดไปเลย เพราะอีกอย่างหน้าที่การงานฉันก็ไม่ได้สนใจอยู่แล้ว เพราะว่าอยู่ที่บ้านเองก็เปิดเผยนะว่าตัวเองเป็นกระเทยก็เลยไม่ใส่ใจอะไร อีกอย่างพอเวลามีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายก็พอใจ เห็นแล้วโอเคก็มันมีเพศสัมพันธ์กันเลยไม่ได้สนใจอะไร บางที่ข้างนอกเราก็พามาบ้านเราด้วยซ้ำคือไม่แคร์ คือเราเปิดไปเลยเพราะนี่มันคือตัวตนของเราะนอกจากโอเคมันมาเผาบ้านเราเมื่อไหร่แหละ โอเคอันตราย”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ สำหรับผมการเปิดเผยตนเองในพื้นที่สาธารณะ คงไม่ยอมที่จะเปิดเผยอยู่แล้ว ที่จะให้มาเดินกลางถนนแล้วประกาศว่าตัวเองเป็นเกย์ แล้วพูดว่าฉันอยากมีผัวนั้นคงไม่ใช่แล้วแหละครับ ไหนจะพ่อแม่เราที่ทำงานเราก็ไม่อยากจะรู้หรอก แต่ในแคมฟรอกมันเป็นส่วนดีไง เพราะว่าไม่มีใครเขารู้จักตัวเราเลย อีกอย่างถึงจะมาเจอกันเราหรือรู้จัก ก็เพื่อนที่สนิทกัน

แล้วไว้ใจกันมาก เลยทีเดียวคืออย่างที่มาคุยกันแบบเพื่อน ก็โอเคเรารู้จักทุกๆคนจนสนิทแล้วเราก็สามารถเปิดเผยตัวตน คือมันก็เป็นส่วนหนึ่งของแคมฟรอกเพราะเราสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ที่มันแสดงออกความเป็นตัวเรา แต่เราก็ต้องดูด้วยว่าอะไรควรหรือไม่ควรใช้ไหมมันไม่เหมือนกับสังคมที่เราอยู่ เพราะบางที่เราไปเจอคนที่ไม่ประสงค์ดีกับเราก็จบ เกิดเอาข้อมูลเราไปเผยแพร่เอาเรื่องราวของเราไปเปิดเผยในที่ทำงานหรือพวกที่เกลียดเรา ในที่ทำงานของเราหรือเอาเรื่องส่วนตัวไปประจานก็หมดกัน ถ้าแบบนี้ถือว่าอันตรายนะแต่เราเปิดเผยเฉพาะคนที่เรารู้จักและไว้ใจเท่านั้นแหละ อย่างแบบนี้คุย ๆกัน หรือที่มาสัมภาษณ์กันนี้ เราก็รู้จักกันมานานแล้ว 3 ปี กว่าๆ บางคนก็เพิ่งรู้จักแต่โอเคถึงขั้นมากินกันแบบนี้มันก็ไม่มีอะไรที่จะเสียหายใช้ไหม มันอยู่ที่คนเราจะมองมากกว่านะ ว่าดีไม่ได้อยู่ที่เรามากกว่าไม่ใช่ใครที่จะมามองแทนเราตัวเราเองเรารู้ที่อยู่แก่ใจว่าอะไรดีอะไรไม่ดี ”

(ไอซ์ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“มันคือเรื่องปกติของมนุษย์เราว่ามันก็โชว์อยู่ไม่ใช่หรือ เดินตามแถวสี่ลมพัฒนาพงษ์ เยอะแยะ มันไม่อันตรายกว่าหรือทำไมมันไม่ไปจับกันละ เอาเวลาไปทำไอ้ที่มันเห็นๆอยู่แล้วยังจะมีประโยชน์กว่าไหม”

(คุณป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“ซึ่งถ้าหากเรามองสองด้านมันอยู่ที่คนนะว่าคนมันจะเอาไปทำอะไรมากกว่าถ้าทำในด้านดีก็ดีไปคือเรื่องจริงนะอยากจะบอกว่าจุดประสงค์ของแคมฟรอกที่เขาเอาเข้ามานั้นนะเพื่อให้คนหนุ่มสาวจะได้เล่นสนทนากันนั่นแหละคือวัตถุประสงค์จริงๆ แต่ไอ้คนที่มันวิปริตนั้นแหละที่เอามาสร้างให้มันเกิดปัญหาแต่มันก็คือคนส่วนน้อยใจ แต่สื่อกลับประโคมให้มันเป็นเรื่องใหญ่ ”

(ไต้ง (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“เขาแบ่งโซนอยู่แล้วว่าห้องนี้ 18+ ห้องนั้นห้องธรรมดาที่ต่ำกว่า 18+ ดังนั้นเขาจะทำอะไรก็เรื่องของเขาสีใช้ไหม เพราะว่ามันไม่ได้เอาเลขบัตรประชาชนไป ถ้าห้องปกติมันพ่อแม่ก็คอยช่วยดูแลกันเท่านั้นเอง อย่างมันแต่เอาเวลาไปทำมาหากินมันเป็นข้ออ้างมากกว่า เมื่อคนที่อยากเข้าห้อง 18+ ไม่เคยเล่นโซเชียลแล้วก็สมัครเข้าไปแล้วควักเงินซื้อโปรเพื่อให้สองคนได้เยอะๆก็แค่นั้นเองไม่เห็นจะเป็นการสร้างปัญหาตรงไหนเพราะมันก็มีสมองคิดกันแล้วนะ 18 ปีไม่ใช่คนไม่มีการศึกษาว่าอะไรควรอะไรไม่ควรใช้ไหมละ”

(เน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“ คืออยากให้มอง 2 ด้านมากกว่านะ คือถ้าคนที่อายุมากกว่า 18 อยู่แล้วก็ให้เสรีภาพตามที่เข้าต้องการ ในการเล่นได้ แต่ถ้าอายุต่ำกว่าก็จะอยู่ในการควบคุมของพ่อแม่ แต่การใส่ข้อมูลมันก็สามารถโกงในเรื่องของอายุได้ ซึ่งมันสามารถช่วยได้ หากมีการสมัครโดยให้รหัสบัตรประชาชนแล้วให้สามารถสมัครได้เพียงครั้งเดียวเลย แต่ส่วนใหญ่คนที่ใส่ข้อมูลเข้ามานั้นก็จะมีการเปลี่ยนชื่อตัวเองและใส่ประวัติตนเองในครั้งแรกที่เป็นจริงเท่านั้น ครั้งที่สองก็เอาไว้เพื่อลิมชื่อ แต่จะเปลี่ยนเป็นชื่ออื่น เพื่อเข้าห้องอื่นหรือเพื่อป้องกันตนเองอย่างที่พวกเราทำกัน แต่ส่วนมากก็ไม่ได้คิดที่จะเปลี่ยนชื่อสักเท่าไร เพราะคนส่วนใหญ่จะแอดชื่อเราและจำชื่อของเราได้แล้ว แต่จะบอกเลยว่าเหตุผลจริงๆ ที่เอาแคมฟรอก(Camfrog) เข้ามาในไทยนั้นเพื่อคนหูหนวกโดยเฉพาะ เพราะมันมีแต่ภาษามือภายในห้องนั้นเท่านั้นดังนั้นห้องมันก็จะเงียบ

มีช่วงหนึ่งที่ห้ามมีแคมฟรอก (Camfrog) ในประเทศไทย คือ พวกนี้ก็ออกมาเรียกร้อง กลุ่มนี้ก็คือพวกกลุ่มหูหนวกออกมาเรียกร้องว่า เขาไม่สามารถใช้ในการสนทนาได้ เพราะเขาจะเห็นภาษามือผ่านกล้องแล้ว และอีกกลุ่มคือกลุ่มผู้ที่เอาแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อใช้ในการสัมมนาหรือประชุม แต่พวกที่เอาไปใช้ประโยชน์มันมีน้อยแต่ก็สำคัญดังนั้นจึงต้องจำเป็นนำเอากลับมาใช้อีกตอนที่แคมฟรอก (Camfrog) ถูกปิดนั้น มีกลุ่มหลายกลุ่มออกมาต่อต้านเมื่อประมาณ 3 ปีที่แล้ว แต่ก็ต้องแพ้คดีไป เนื่องจากแคมฟรอก (Camfrog) เมื่อก่อนหน้านี้ ไม่ได้จดลิขสิทธิ์เป็นของไทยเพราะมันเป็นของอเมริกา ดังนั้นไทยจึงไม่มีสิทธิที่จะปิดหรือห้ามเล่น โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ซึ่งปัจจุบันก็มีห้องบางห้องที่มีการเตะคนที่เข้ามาโชว์โดกกัน หรือมีบางห้องที่มีจัดให้มีการโชว์ โดยเฉพาะ แต่มันก็มี ICT หรือบริษัทไทยแลนด์พรอสที่เข้ามาดูแล ได้เข้ามาดูแลซึ่งมันไม่ได้อยู่ที่ตัวเราการเกิดขึ้นแต่ละครั้งมันไม่ได้อยู่ที่ตัวเราหรือสังคมเพราะว่าถ้ามันมีพวกนี้ ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปิดห้องนั้นไป มันก็อยู่ที่ว่าพวกนี้มันจะทำงานกันหรือเปล่านั้นเอง”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนั้นได้ให้เหตุผลว่าพฤติกรรมและทัศนคติการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ในด้านเพศของวัยรุ่นนั้น ผู้สนทนากับผู้ร่วมสนทนา เมื่อเข้ามาสนทนาผ่านทางโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) แล้วจะเกิดพฤติกรรมไปสู่ปัญหาหรือการก้าว

ไปสู่เหตุเกิดของผลกระทบ ได้นั้น ขึ้นอยู่กับผู้สนทนาเองที่จะวิเคราะห์ และพิจารณาของกลุ่มสนทนา ของคนที่สนทนาอยู่ เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาที่เกิดเป็นปัจจุบัน ซึ่งมีข้อแตกต่างของแต่ละบุคคลและความพึงพอใจในการที่จะเปิดเผยและการสนทนาของแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป

4.4.2 ทักษะคติของการสนทนาด้านเพศของวัยรุ่นผ่านโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ที่มีผลเป็นอันตรายต่อผู้สนทนา และปัญหาของสังคม

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนาดังกล่าวพบข้อสรุปว่า พฤติกรรมต่างๆของการสนทนา ผ่าน โปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) นั้นสามารถมองได้เป็นสองด้าน ทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวเราและผู้สนทนาจะมอง ซึ่งการสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก(Camfrog) ของวัยรุ่นนั้น ผู้ร่วมสนทนากับผู้เข้าร่วมสนทนานั้น มักจะมีการสนทนาไปในทางด้านเพศที่เป็นเรื่องปกติ เนื่องจากผู้ที่เข้ามานั้นจะมีวัตถุประสงค์ในการสนทนา คือ การเข้ามาเพื่อฟังเพลง พูดคุย และหาความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งเป็นตัวลดปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมากกว่าเป็นปัญหาสังคม การที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เป็นปัญหาสังคมนั้นเนื่องจากมันเป็นส่วนน้อยมากที่จะเกิดเป็นปัญหา เนื่องจากอยู่ที่ผู้สนทนาที่เข้ามาสนทนาจะมีการปกป้องหรือป้องกันตัวเองอย่างไร กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่า

“สำหรับที่คิดว่ามันไม่เป็นอันตรายสำหรับตัวเราเอง เพราะว่ามันอยู่ที่ตัวเราเองมากกว่าว่าเราจะป้องกันตัวเองเราเองมากน้อยแค่ไหน แต่ถ้าจะให้มองนั้น ก็จะมองมันออกเป็น 2 ด้าน ถ้าหากเราเล่นสนทนาภายในห้องของแคมฟรอก ในขณะที่เรานั้นมันอยู่ที่ตัวเรามากกว่าว่าเราจะเข้ามาวัตถุประสงค์ใดแล้วตัวผู้เล่นคนอื่นๆ จะเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ร้ายหรือเปล่า คือ บางคนเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ร้าย ตัวอย่างมันก็มีให้เห็นมากมาย ยกตัวอย่างเช่นเพื่อนในห้องแคมฟรอกของเราอย่างไอ้มด ที่พาผู้ชายที่เพิ่งรู้จักในห้องแคมฟรอกมานอน แล้วก็มึะไรกันภายในห้องของตนเอง คือเพื่อนที่มาจากการสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอกหากเรานั้นมาเพื่อเพียงแค่มานั่งคุยกัน ดูหนังกันหรือมาเล่นเกมสักกันมันก็ไม่เกิด ปัญหาอะไรเท่าไรหรอก แต่ถ้าพาเข้ามาอนภายในห้องแล้วนั้น ไม่เพียงมาเปล่าเท่านั้นยังมาขโมยของเราอีก ยังมีอีกกรณีที่มีคนภายในห้องโปรแกรมแคมฟรอกที่เข้ามาบอกว่าเดือดร้อนเรื่องเงิน เข้ามาเล่นภายในห้องนี้แล้วเข้ามาขอเงินหากเราถามกลับไปว่าเมื่อให้เขายืมไปแล้วคิดว่าเราจะคืนกลับมาไหม เราสามารถพูดได้เต็มปากเลยว่าไม่ได้คืนแน่นอน พี่เคยให้ยืมกับคนที่เราคุยภายในห้อง โปรแกรมแคมฟรอกครับ แต่ให้จำนวนที่ไม่มากนักเกินไปคือเราพอที่จะสามารถจะช่วยเหลือได้เท่านั้น หลังจากนั้นแล้ว ก็หายเงียบไปเลยไม่มีแวว

ว่าจะเอามาคืนต่างๆ ที่วันที่บอกเราขอยืมเงินว่าจะคืนวันนั้นวันนี้ ซึ่งถือว่าพวกนี้มันเป็นส่วนหนึ่งของตัวที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมมากกว่าไม่ใช่โปรแกรมที่ทำให้เกิดปัญหาสังคม แต่มันเป็นส่วนน้อยมากเพราะส่วนมากคนที่เข้ามาเล่นแคมฟรอกถ้าไม่เข้ามาเพื่อฟังเพลงก็จะเข้ามาเพื่อมาคุยกัน ไม่ก็มาหาเพศสัมพันธ์ อย่างประเด็นที่เข้ามาในระยะหลังเพื่อขายตัวมันไม่ได้ผลหรอกเพราะว่าเขาสามารถเอาใครก็ได้โดยไม่ต้องเสียเงินเลย คือมันต้องคู่อิจริงหรือยูสเซอร์ที่ไม่มีใครเอาแล้วคือหน้ามันเหยยจริง คือในโลกนี้ไม่มีใครเอาอยู่แล้ว คือต้องแบบพวกที่หาไม่ได้แล้วจริงๆ นั่นแหละถึงจะซื้อความคิดของพี่น้องคิดว่ามันเป็นตัวช่วยลดปัญหาสังคมถ้าเมื่อก่อนไม่มีแคมฟรอกถือว่าเป็นการลดปัญหาสังคมได้น้อยลง

ถ้ามองไอ้ที่ปัญหานั้นคือพวกหลอกหลวง หรือพวกที่คุยๆ กันแล้วพากัน ไปมีเพศสัมพันธ์กัน คือ เราพูดคุยกันในทุกๆ หนึ่งแล้วชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์กัน ถ้าเกิดไปที่อื่นๆ กันแล้วเกิดว่ามันมาแล้วพากัน ไปมีเพศสัมพันธ์กัน แล้วไม่ได้มีการป้องกันนะมันก็คือด้านเสียนะ”

(เจียบ (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“คือเมื่อมันมีตัวนี้มันทำให้เกิดขึ้น ใจมันสามารถทำให้เราสามารถที่จะเปิดตัวตนที่แท้จริงของเราได้นะถ้าเรามองมันจะมีทั้งด้านดีและด้านเสีย ใจ คือเมื่อเข้ามาในสังคมแคมฟรอก ทำให้เราเกิดความรู้จักสังคมมากขึ้นมันจะทำให้เรารู้สึกว่าเราประทับใจคือมันมีคนมาทักเรามาถามชื่อเรา มันทำให้รู้สึกว่าเป็นอีกสังคมเลย คือในความเป็นตัวจริง สังคมมันไม่สามารถรับได้้นะการพูดจาที่มันแตกต่างกันสำหรับพี่คือกลับชอบ คือชอบว่ามันคือสิ่งที่ดี คือมันจะมองเห็นสังคมอีกสังคมเลย อย่างสมมุติว่าเจอคนี่พูดแบบนี้ะคือมันแรงใจแต่ว่าใคร นี่มันสามารถเปิดตัวตนอะไรออกมา มันสามารถที่เราเอาไปใช้ในการทำงานได้ คือมันเป็นเหมือนแค่จิตใจ ว่าจิตใจของคนแต่ละคนอย่างพี่น้องอาจจะเป็นคนอ่อนไหวนะอาจจะ โดนหลอกง่ายนะครับ มันอยู่ที่คนมากกว่านะครับ ไม่เดียวกับตัวโปรแกรมเลย”

(วี (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“คือเราเคยเจอคำถามนะที่บอกเรานะว่าชื่ออะไรทำงานอะไรเราเคยเจอ ใจมันจะถามแต่คำถามพวกนี้ ใจแต่เราก็ต้องป้องกันตัวว่าเราทำอะไร คือยังไงเราก็ต้องระวังตัวเรา คือจะบอกเลยตรงๆ ว่าตัวโปรแกรมมันไม่ใช่ตัวที่มันเป็นปัญหาของสังคม ใจ คือมันมีทั้งด้านดีและด้านเสีย คือ หลอกหลวงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็หลอกเอาทรัพย์เขาอะไรอย่างเนี่ยะ คือมันจะเป็นแค่สื่อนะสื่อที่เราจะเอาไปใช้เท่านั้นเองมันอยู่ที่คนต่างหากมันไม่ใช่ว่าตัวโปรแกรมมันคือตัวปัญหา เพราะหากมันมีเรื่องเพศมาเกี่ยวข้องกับมันก็แค่สำเร็จความใคร่ผ่านกล้อก็เท่านั้นเองมันก็ลดปัญหาของการก่อ

อาชญากรรมทางเพศได้ใช้ไหมละมันก็เป็นแค่สื่อที่ทำให้เราเจอกันเท่านั้นเองมันอยู่ที่คนมากกว่าใช้ไหมละ”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

สามารถสรุปได้ว่า โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) จะเป็นคุณหรือโทษนั้นขึ้นอยู่กับผู้สนทนาที่เข้ามาสนทนาและใช้ประโยชน์หรือโทษของตัวโปรแกรมแคมฟรอก (Camfoeg) เพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ที่เป็นคุณหรือเป็นโทษ ซึ่งผู้สนทนาที่เข้ามาสนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) นั้นจะต้องรู้จักในการป้องกันตนเองเพื่อให้สามารถสนทนาผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) เพื่อให้ได้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตัวผู้สนทนาเอง

ส่วนในด้านปัญหาที่มีต่อสังคมนั้น ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนาดังกล่าวสรุปว่า กลุ่มตัวอย่างได้มองว่าปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นถือเป็นเรื่องปกติ ต่อให้ไม่มีโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ให้กลุ่มผู้สนทนาในสังคมได้เข้ามาเพื่อสนทนา ปัญหาที่ยังคงเกิดขึ้นเป็นปกติ ซึ่งเราพบเห็นได้ในสื่อที่ออกเป็นเหตุการณ์ประจำวัน หากมองเพียงว่ามันเป็นแค่สื่อที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนาหรือเหล่าอาชญากร สามารถเข้าถึงกลุ่ม ผู้สนทนาได้ง่ายขึ้นเท่านั้นเอง อีกทั้งขึ้นอยู่กับผู้สนทนาด้วยว่าจะมีการป้องกันและมีข้อจำกัดให้กับตนเองมากน้อยแค่ไหน หากมองในทางตรงข้าม โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) คือ ตัวที่ช่วยลดปัญหาสังคมมากกว่าเป็นปัญหาของสังคมที่เพิ่มขึ้นอีกคือ สามารถลดการที่วัยรุ่นออกไปเที่ยวกลางคืน หรือสร้างความรำคาญให้แก่ผู้อื่นในยามค่ำคืน และลดการเกิดการสร้างโรคต่างๆ ที่เกิดจากการติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย

ผลจากการให้สัมภาษณ์จากการสนทนาดังกล่าวสรุปว่า โปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) ไม่ใช่ตัวที่สร้างปัญหาให้กับผู้สนทนาโปรแกรมแคมฟรอก (Camfrog) และสังคมแต่อย่างใด ดังนั้นปัญหาสังคมจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับการวางตัวของผู้สนทนาว่าจะป้องกันตัวเองอย่างไร และจะมีการเปิดเผยตนเองมากน้อยแค่ไหนเพราะปัญหาของสังคมนั้นสามารถเกิดขึ้นเองได้ตลอดเวลา ดังกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวข้อมูลไว้ดังนี้ว่า

“ มันก็จะคุยพื้นฐานเลยว่า อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง แถวไหน เรียนทำงาน คือมันเป็นพื้นฐานที่ทุกคนถามเมื่อเวลาเข้ามานะแต่ถ้าเกิดว่าคนที่เรารู้จักกันนานแล้วก็คุยกันปกตินะ บางคนก็ชวนเลยว่ามิเพศสัมพันธ์ผ่านกล้องเว็บแคมกันไหม คุยเรื่องเพศอย่างเดียว หรือไม่ก็ชวนไปมีเพศสัมพันธ์กันที่ห้องของคนที่เราคุยด้วยเลย บางคนที่เราไม่สนใจเลยเวลาที่เขา IM มาคุยกับเรา เราก็จะไม่ตอบเลยนะ ที่ไม่ตอบก็เพราะจะบอกว่ารู้สึกรำคาญ หรือถ้าถามมาแล้วไม่บอกก็คือแกล้งไม่จำเป็นต้องรู้

หลอก คือเราก็จะถามหรือไม่ก็คุยเรื่องอย่างอื่น แต่ถ้ามันถามเรื่องสัพเพเหระก็ถามไป แต่ก็ตอบนะ ถ้าถามมาแบบนี้ พวกที่เข้ามาคุยเรื่องเพศอย่างเดียวนั้นเขอะเลย มันอยู่ที่เราว่าเราจะสนใจเรื่องพวกนี้ไหม ถ้าเกิดว่าคุยกันแบบเพื่อนมาก่อนนั้นก็คุยต่อ แต่ถ้าถามไปเรื่อยก็ตอบ แต่ถ้าตรงประเด็นเลยไม่ตอบ แต่ถ้าอยู่ดีๆเข้ามาประเด็นของเพศสัมพันธ์เลยนั้น ถ้าคนนั้นมันโอเคเรารู้สึกชอบเราก็คุย ก็คือถ้าเราสนใจเราก็คุยเท่านั้นจบ ถ้าเราไม่สนใจเราก็เซิดไปแค่นั้นไม่ต้องมาคุยต่อ”

(เจี๊ยบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“คืออีพวกนี้มันก็จะถามมาแล้วก็ตอบไปเรื่อยๆ บางพวกนั้นมันก็จะมาอะไรแบบนี้เขอะนะ บางคนก็ชวนเลย สนใจก็ไปไม่สนใจก็ไม่ไป ไม่ค่อยสนใจเท่าไรหรอกที่อะ โดนพวกนี้มันมาหลอกกัน เพราะว่าเราเองก็ไม่ได้มีอะไรที่ต้องเสียหายอยู่แล้ว”

(ไอซ์ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“แต่ถ้าพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์มานะ ถ้าเขามาบอกชวนไปเราก็ไปนะเองง่ายดีนะ คือที่ตัดสินใจว่าเออพอใจอยากไปก็ไป ก็แค่นั้น ถ้าเขาไม่เอาเราก็ไม่ แต่ถ้าได้ก็คือได้ใจ ถ้าไม่ได้ก็เซิดๆ สบายๆ ไม่คิดอะไรมาก ที่มองว่ามันไม่เสียหายเพราะมองว่าต่างคนต่างความสุข ก็มันไม่ได้ไปมีอะไรกันจริงๆ มันมีแค่ผ่านกล้องแล้วเราก็ส่งแคตัวเราไม่ได้ส่งหน้าด้วยเลยไม่คิดว่ามันจะเสียหายอะไร ไม่สนใจด้วยว่ามันจะบันทึกภาพเราตอนที่เปิดกล้องหรือป่าว อยากบันทึกก็บันทึกไปสิ คือเราไม่ได้คิดมากอะไรอยู่แล้ว เพราะว่าไม่ได้สนใจอะไร เพราะเราก็ได้ป้องกันตัวในระดับหนึ่งแล้ว ถ้าเราได้มีอะไรกับมันเราก็เซิดๆ ไม่มีอะไรที่เสียหายก็แค่เสียน้ำเชื้อให้มันดู เราก็ดูสนุกๆ เสียๆ จบต่างคนก็ต่างมีความสุขก็เลยคิดว่ามันไม่เสียหายอะไร ใจแล้วก็ไม่ได้เป็นอันตรายอะไรด้วย”

(เอ๊ะ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 29 พฤศจิกายน 2552)

“มันเป็นการป้องกันปัญหาสังคมอย่างหนึ่งมากกว่า ซึ่งอย่างปกติที่พบเห็นโดยทั่วไป มันก็แค่มีเพศสัมพันธ์กันผ่านกล้องเว็บแคมเท่านั้น ไม่ได้นัดพบเพื่อมีอะไรกันหรือมีการร่วมเพศกันจริงๆ แต่ถ้าหากเกิดความพึงพอใจที่จะนัดพบเพื่อพูดคุยกันหรือมีเพศสัมพันธ์กันก็ถือว่าไม่ผิด โดยความจริงแล้วปัญหาสังคมมันมีเกิดขึ้นอยู่อย่างที่เราพบเห็นกันทุกๆ วันอยู่แล้ว เพียงแค่โปรแกรมแคมฟรอกได้เข้ามาเป็นสื่อเชื่อมโยงในเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์เท่านั้นเอง ซึ่งหากเรามองหรือสังเกตในเรื่องของความเป็นจริงแล้วนั้น โปรแกรมแคม ฟรอกก็เป็นเพียงแค่โปรแกรมเพื่อใช้ในการสนทนาออนไลน์เท่านั้นเอง เพราะปัญหาสังคมมันมีเกิดขึ้นอยู่แล้ว โปรแกรมแคมฟรอกไม่ได้เป็น

ตัวเพิ่มหรือสร้างปัญหาขึ้นมามากกว่าเดิมเลย และต่อให้โปรแกรมแคมฟรอกถูกยกเลิกไปปัญหาทางสังคมก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม ไม่ได้ลดให้น้อยลงแต่อย่างใด เนื่องจากว่าปัญหามันยังคงมีเกิดขึ้นอยู่ เป็นปกติธรรมดาที่คนเรายังคงมีความคิดที่แตกต่างกันออกไป สื่อโปรแกรมพวกนี้ควรที่จะสามารถที่จะยอมรับกันได้แล้วมากกว่าที่จะปิดกั้น เพราะยังไงโปรแกรมแคมฟรอกก็ไม่ใช่ตัวที่ทำให้เกิดปัญหาของสังคมเลยตัวที่สร้างปัญหาสังคมนั้นคือผู้ใช้โปรแกรมสนทนาออนไลน์เป็นสื่อต่างหาก ”

(เน (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“เชื่อว่าไม่มีโปรแกรมแคมฟรอกแล้วมันจะไม่เกิดปัญหาสังคมเลยก็ไม่ใช่ แล้วไม่ใช่ว่ามีโปรแกรมแคม ฟรอกแล้วจะทำให้เพิ่มปัญหาสังคมเลย มันเพียงแค่คุยกันปกติในโปรแกรมแคมฟรอกกันเท่านั้น หากเกิดชอบกัน คุยกันถูกคอจะนัดพบเจอกันหรือ ไปไหนกันก็เพียงเท่านั้น มันอยู่ที่คนสองคนมากกว่าที่จะคิดตัดสินใจว่าคนที่เล่นนั้นจะมีวิจารณญาณมากน้อยแค่ไหน คือมันก็อยู่ที่หัวสมองความคิดของคนแต่ละคนที่จะคิด ว่ามันจะคิดได้ในประมาณไหน จะเจียว จะเหลือหรือจะแดงคิดกันไปต่างๆ กันมันไม่สามารถห้ามความคิดได้อยู่แล้วแต่ถ้ามองในเรื่องของความเป็นจริงแล้วมันก็ไม่ใช่ว่าตัวสร้างปัญหาสังคมอยู่ดี”

(ป้อม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในช่วงต้นนั้น ได้ให้เหตุผลว่าการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอกในด้านเพศนั้น กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นกันอย่างตรงกันว่า โปรแกรมแคมฟรอกคือส่วนหนึ่งของสื่อในเรื่องของการสื่อสารมากกว่า เป็นตัวสร้างปัญหาทางด้านสังคมที่พบเห็น และได้เกิดขึ้นในตามหน้าของหนังสือพิมพ์ที่เราพบเห็นกันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้เล่นเสียมากกว่าว่ามันคือตัวสร้างปัญหาทางด้านสังคมหรือเป็นเพียงแค่สื่อที่ถูกควบคุมจากมนุษย์ที่นำมาเป็นสื่อในการสร้างปัญหาในสังคมมากกว่ากัน เนื่องจากการสนทนาผ่าน โปรแกรมแคมฟรอกเป็นการสนทนาผ่านทางสื่อโปรแกรม ที่เป็นตัวเชื่อมในขณะที่ทำการสนทนาผ่านสื่อออนไลน์ของสองคู่สนทนา ซึ่งอยู่ในสถานที่แตกต่างกันและได้เข้ามาพบกันภายในห้องสนทนา เมื่อเกิดความพึงพอใจกันอาจมีการเชื่อมสัมพันธ์หรือสร้างในเรื่องของความสัมพันธ์ต่อกันก็ได้ ซึ่งถือ

เป็นการพินิจพิจารณาจากการใช้วิจารณ์ญาณของแต่ละบุคคลมากกว่าการใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ หรือบางครั้งก็ขึ้นอยู่กับผู้สนทนาทั้งสองฝ่ายที่ทำการสนทนากัน

“อย่างที่สังคมมองว่าสิ่งนั้นไม่ใช่ออย่างนั้นไม่ได้ อย่างนี้ไม่ได้มันไม่ปลอดภัยนั้นก็กลับไปอยู่ในสมัยเพราะมนุษย์หินหรือไปสมัยพระเจ้าเหาไม่ต้องนำเอาเข้ามาหลอก ที่วิ วิทย์ หรือว่าเทคโนโลยีต่างๆ ไม่ต้องนำมาพัฒนาให้มันเจริญเสียดีกว่า ถ้าคิดว่ามันเป็นปัญหาสังคม ก็ไม่ต้องเอาเข้ามากันเพื่อให้เราหูตากว้างไกลให้เราสามารถสื่อสารได้หลอก จะนำเอาเข้ามาทำไมในเมื่อมันไม่ได้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ไม่ต้องมาพัฒนากัน เพราะมันก็แค่สำเร็จความใคร่ตรงหน้าจอมันก็จบ มันไม่เห็นจะเป็นปัญหาสังคมตรงไหนเลย ยิ่งไปปิดมันก็อยากดูขู่มะ หรือว่าจะปิดไปเลยแล้วก็ไปข่มขืนกันตามข้างถนนเหมือนที่เป็นอยู่แบบเมื่อก่อนที่เห็นๆ อยู่นะทำไมไม่คิด”

(อู๋ม (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“ จะตอบเลยก็ได้ว่าโปรแกรมแคมฟรอกนั้น อาจเป็นโปรแกรมสนทนาที่สามารถเป็นตัวช่วยลดปัญหาสังคมด้วยซ้ำ คือมันเพียงแค่สนทนากันเพื่อสนองความต้องการในเรื่องต่างๆ ของผู้ที่เข้ามาเล่นกัน สนใจกันถูกใจกันแล้วมีเพศสัมพันธ์กันผ่านหน้าจอเว็บแคมกันก็เพียงเท่านั้นเองแล้วจบต่างคนต่างทำภารกิจของตนเองเหมือนเดิมไป ต่างกันกับถ้าไม่มีตัวโปรแกรมนี้แล้วไปลักพาหรือนัดมีเพศสัมพันธ์กันตามสถานที่ท่องเที่ยวหรือตามชาวหน้าบ้านกลับได้รับเชื้อ HIV มาและเพิ่มปัญหาให้กับสังคมขึ้นมาอีก”

(วี (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

“ อย่างเรื่องที่มันมีอะไรกันแล้วโชว์ผ่านกล้องนั้นมันก็เหมือนกับเรานั่งดูหนังโป๊ ก็เหมือนที่เราไปโหลดดูเองนั่นแหละดีไม่เสียเงิน ต่างแค่ตรงที่เราเปิดกล้องเว็บแคมดูก็เท่านั้นเอง ส่วนถ้ามันชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์โชว์ผ่านกล้องอะไรนั้นนะก็สุดแต่ว่ามันจะคิดยังไง ก็เหมือนกับเรานะเป็นเราถ้าโอเคเราก็ไป พวกโชว์พวกนี้มันก็แค่ว่ามันมาทำให้เราดูก็เท่านั้นเอง ไม่ต้องเสียเวลาโหลดก็แค่นั้นเฉย หรือว่าตามที่มันมีอะไรในกล้องนั้นมันแค่นั้นเอง เวลามันจะมีอะไรกันก็แค่สำเร็จความใคร่บนหน้าจอมันก็จบไม่ได้ก่อความวุ่นวายสักหน่อยจริงไหม”

(แจ็ค (นามสมมุติ) , สัมภาษณ์ , 29 พฤศจิกายน 2552)

